

STEFAN BILLBORN

»Jag är inte så nördig som folk tror«

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

En hel del har ändrats när vi går in i år 2 med Stefan Billborn. Förväntningarna är högre och klubben både köper och säljer spelare på en annan och högre nivå än tidigare. Något som ändå är sig likt är Billborns sköna inställning till oss fans. Han tar sig tid och en planerad halvtimmesintervju drar lätt i väg till det dubbla.

★ **Supportrarnas matchprogram** har releasekalas för sin årskrönika på restaurang Pelikan ett par veckor innan jul. Några spelare är inbjudna för att signera köparnas exemplar. Även huvudtränare Stefan Billborn kommer förbi. Han blir emottagen av personalen som visar honom var spelarna sitter uppradade och tar fram en stol för honom att sitta på.

– Nej, det där får spelarna sköta. Jag tar en bira i baren i stället, svarar han.

Sedan hänger han runt med supportrarna hela kvällen. Pratar högt och lågt. Spelsystem, laguttagningar och spelarbyten. Han tar sig tid för alla som vill prata eller bara hälsa och ta en bild eller få sin bok signerad. Det är sådan han är, en enkel person med fötterna på jorden samtidigt som han är tränare för Hammarby fotboll. Bara så. Sedan att han är uppvuxen längs gröna tunnelbanelinjen gör ju inte saken sämre. Det går liksom inte att komma ifrån.

Jag tar upp den där kvällen med honom när vi sitter oss vid poolen på lagets hotell under träningslägret i turkiska Belek ett par månader

senare. Hur häftigt det var, inte bara för oss som jobbar med matchprogrammet utan även för alla fans som var på plats. Det gjorde det till en mycket speciell kväll.

Du har väl inte fått så mycket skit från fansen annars? På sociala medier och så? Med tanke på den starka fjolårssäsongen?

– Skojar du? Det bara rasade in grejer hela tiden. Det märkligaste var att det kom absolut mest under våren när det var stolpe in för laget hela tiden. Det handlade om allt möjligt. Jag matchade fel spelare, jag coachade för dåligt eller bytte för sent etc. I september när vi tog en poäng på fyra matcher kom det knappt en rad.

Ja, det var synnerligen märkligt. Nu står vi inför en ny säsong. Är viljan att ro hem Svenska cupen i år extra stor efter det snöpliga tappet av en Europaplats i höstas?

– Nej, vi vill alltid vinna alla matcher. Vi satade allt på cupen förra året också. Att det inte gick bättre än det gjorde berodde på att vi inte var bättre än så vid den tidpunkten. Det är också viktigt att komma ihåg att i början av säsongen är skillnaden mellan lagen mindre. Vissa supportrar verka tro att man kan spela med B-laget mot gäng bara för att de spelar i en lägre division. Det är bara att glömma.

När Bjørn Paulsen såldes förlorade också laget en riktig ledargestalt. Vem ser du axla den manteln?

– Oj, det där är så intressant med grupper. När innehållet i den förändras så sker det saker

»Spelare som inte är vana vid uppmärksamhet kan prestera sämre när dom kommer till Bajen«

med hierarkin. Även Hamad och inte minst Kennedy var spelare med ledaregenskaper. De luckorna kommer andra automatiskt att fylla. Jag ser till exempel att Khalili, som vaknat upp från de döda, visar ett större deltagande i snacket redan nu. Tankovic och David Fällman som redan pratade mycket förra året kommer säkerligen att utveckla det ännu mer. Sedan spelare som tidigare känt att de legat lite i bakvattnet och varit komplementspelare och plötsligt har en plats i startelvan. Då händer det oftast något. De börjar ta plats på ett annat sätt.

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Ola: Vilken är den mest irriterande frågan att få i en intervju?

– Alla rykten om spelare in eller ut.

Viktor: Päronsoda, hallonsoda eller Flyktsoda?

– Flyktsoda. Då blir det brandtal.

Åsa: Har du smakat på Bajen Fans Kiren än?

– Nope, tyvärr. Känns spontant inte som något jag skulle investera i själv men i rätt stämning och med rätt sällskap skulle jag nog inte ha några problem att inmundiga ett par enheter.

Niklas: Djurdjic vet inte vem Joe Strummer var.

När ska du lära honom?

– Haha, jag tror inte ens han är medveten om The Clash så vi har en lång väg att vandra...

Ludwig: Om du får välja musiken i omklädningsrummet, vad spelas då?

– Spelarnas omklädningsrum låter jag vara men i vårt så är spännvidden över genrerna så stor att jag har svårt att specificera någon artist eller låt. Det är stämningen som avgör.

Fredrik: Hur går Audin?

– För tillfället är den vinterförvarad så nu går den inte alls men om man vill går den ungefär som en "A6:a". Om man inte vill köra den som en biltjuv. Då rör den på sig lite mer.

Tommy: Du lär ha köpt en Kennedytischa från matchprogrammet. Var den till dig själv?

– Det var en julklapp till min gode far. Han är en hängiven supporter sen årtionden tillbaka. Han blev väldigt nöjd.

Ett av Stefans omtalade karaktärsdrag är en viss nördighet, bilden av honom är en tränare som är vansinnigt fotbollsintresserad och borrar djupt i detaljerna. Men han menar att han inte riktig är så nördig som folk tror, att det var mer förr när han till exempel kunde se varje match i inomhusturneringen ST-cupen nio dagar i följd. Han säger också att åren då han tränade ungdomsgång och skapade det där nördryktet varit jätteviktiga för hans utveckling till att bli den tränare han är i dag.

Den som någon gång hört Stefan Billborn prata fotboll vet att han är otroligt engagerad och detaljerad. Han pratar ytor och korridorer, första-touch och överbelastning samtidigt som han använder synonymer, metaforer och uttryck som gör det lättbegripligt. Som för att i ena stunden ha känslan av att man lyssnar på honom hållandes ett föredrag på någon FIFA-kongress för att i nästa befinna sig i en korvkö på väg hem efter en kväll på Gröne jägaren. Det är lätt att förstå de många spelare som sätter Stefans pedagogiska förmåga på piedestal.

Vidare berättar han anekdoter från hans vardag med laget. Även om kulturkrockar och olikheter.

När han till exempel stod och hjälpte materialare Anders Bitén att vika handdukar på Nya Söderstadion när han hade tid över inför en samling. Erkan Zengin som då spelade i laget kommer in och ser det och får en smärre chock och säger att det kan inte vara OK att huvudtränaren står och viker tvätt. Zengin tog till och med upp det med Jesper Jansson. Stefan ler stort när han berättar om den situationen. När Erkan kom in i omklädningsrummet efter en träning i turkiska ligan slängde han sina kläder på golvet varpå typ 10 pers (nåja) brottades om vem som skulle få tvätta dem. Här vek huvudtränaren tvätt. Kontrast var ordet.

En typisk floskel från fotbollstränare, du är inget undantag, är att de lär sig nya saker hela tiden. Nämn en konkret sak du bär med dig från förra årets säsong.

Bild från våren 2018 och det allsvenska mötet mot Brommapojkarna.

– Ja, den är en klassiker, fan, nu blev man satt lite på pottan här (Skratt). En av sakerna jag inte hade förstått var hur mycket Hammarby fotbolls prestationer inverkar på så jävla många människors vardag. Hur folk mår efter en vinst eller torsk. Som den där bokreleasen ni hade på Pelikan du pratade om. Jag tycker det är både viktigt och kul att få chansen att träffa supportrarna och både lyssna och prata med dem. Öga mot öga. På deras planhalva. Det är klart som tusan att folk har frågor och jag försöker att ta alla på allvar.

– Förra säsongen gav mig också en insikt och samtidigt en förståelse om spelare som inte är vana vid den sortens uppmärksamhet presterar sämre när de kommer till Hammarby.

Alexander Axén sade i en podd att du verkade lite skakig de två första intervjuerna efter du blev huvudtränare för Bajen men efter det har tagit över varenda TV-studio du kommit in i. Känner du igen det?

Stefan Billborn

Född: 15 november 1972. Bor: Kungsholmen.

Klubbar som tränare: Rågsveds IF, IF Brommapojkarna, Hammarby

– Alex borde ju veta (skratt). Nä, men det är alltid skönt att förekomma. Om jag till exempel kommer till C Mores studio efter en match så är det för att prata om matchen. Då är man ju fortfarande lite hög på adrenalin efter vad man just upplevt. Det faller sig högst naturligt. Skulle jag inte ha något att säga skulle jag inte gå dit. Om jag satte mig där passiv och väntade på frågor skulle det förmodligen handla mest om specifika situationer som jag av förklarliga skäl inte hunnit analysera än. Straffsituationer och liknande som studion redan hunnit rulla tio repriser på. Då har man ju inte en sportslig.

Den planerade halvtimmesintervjun har blivit en timme. Vi skulle lätt kunna sitta en timme till men plikterna kallar. Billborn har en träning att planera och jag har en redaktörshök på mig som väntar på text. Men det känns ju som att detta inte är sista gången som Billborn tar sig tid med matchprogrammet. ■